

den Lovudkastets Titel vedtoges uden Afstemning.

Lovudkastets Overgang til tredje Behandling, sattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 52 Stemmer.

Enbringforslag til tredje Behandling indskaldtes til førstkommende Søndag Aften Kl. 7.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til Første Behandling af Forslag til Lov om nogle Forandringer i §§ 1, 2 og 4 af Forordningen om Forbeholdsmænds Udskifning af 3die Decbr. 1819, saavel som §§ 4 og 5 af Forordningen om Rjbstadsjorder's Afhænbelse af 18de Decbr. 1811. (Lovforslaget findes i Anghang A. Sp. 1519.)

Tscherning: Det foreliggende Lovforslag bestaaer paa en Vis Maade af to ganske særskilte Delse, nemlig §§ 1 og 2, som angaae Udskifning af Jord i Almindelighed paa Landet, og § 3, som indholder særlige Bestemmelser angaaende Rjbstadsjorder. Ved Forordningen 3die Decbr. 1819 er der fastsat, hvorledes Udskifning kan finde Sted; den er begrændset ved Hartkornet saaledes, at enhver Parcel skal have et vist Areal, svarende til boniteret Jord, og dette gjælder saavel for Hovedgaarde som for Bøndergaarde. Efterhaanden som Arbeidskraften er voxet, Capitalerne ere komne tilstede i større Mængde og Agerbruget har udviklet sig, er det ganske naturligt, at Jord, som tidligere kun kunde have en lav Skyldsaetning, fordt man antog den lidet brugelig til Agerbrug, er bleven mere og mere anvendelig dertil, og at altsaa de Bestemmelser for Udskifningen, som hidtil have været gjældende, ikke mere ere passende. 3de Egne, navnlig i de vestlige Delse af Sjælland, hvor en stor Landstrækning kun har en ringe Skyldsaetning, kunde Udskifning kun finde Sted indenfor en meget snæver Grændse, og dette forhindrede aabenbart Agerbruget fra at udvikle sig mere og mere. Det er naturligvis vigtigt, at de Stykker, som en Mand kan tilægne sig for at gjøre dem til Gjenstand for sin

Virksomhed, nogenlunde maae svare til den Capital, deels af Arbeidskraft og deels af Pengemidler, som han er istand til at anvende derpaa, og det er ligeledes vigtigt, at Areal, naar det kun er tilstrækkelig til at føde en Familie, ogsaa kan erhverves indenfor det snævre Omraade, i saa Henseende, idet nemlig Arbeidskraften og Capitalen der kan finde en heldig og nyttig Anvendelse. For at afhjælpe den Mangel, der i saa Henseende er tilstede, har jeg foreslaaet, hvad der her staaer i § 1. Jeg har nemlig ikke sat Begrændsningen alene efter Hartkornet, ikke søgt den alene deri, men jeg har tillige søgt den i Areal. Jeg er gaaet ud fra, at en Landstrækning paa 40 Tdr. Land, selv om det er lavt stykksat Hebejerd, vil, naar den først er opdyrket, kunne være Gjenstand for Dykning med et Par Heste og ernære en tarvelig Familie; det er altsaa den Grændse, jeg har valgt med Hensyn til Bønderjorden. Den Grændse, jeg har valgt med Hensyn til Hovedgaardens Udskifning, er 200 Tdr. Land, idet jeg atter her er gaaet ud fra den Forudsætning, at 200 Tdr. Land oprindeligt maadelige Jorder, som senere ere bragte under Dykning med de Midler og efter de Regler, som nu følges, ville kunne ernære en Familie indenfor Bønderstanden, en Familie, som gjør noget større Fordringer til Livet, i ethvert Tilfælde en Familie, som staaer paa lige Fod med dem; vi nu i Almindelighed betegne med Navnet Bønder; jeg mener, at en saadan Eiendom vil kunne sammenlignes med en Gaard paa 50, 60 eller 70 Tdr. Land. Ved at give denne Vettelse vil man, efter min Mening, udbrede Agerbruget i en høj Grad i de Egne, hvor Hindringerne nu hindre fra den nærværende Lovgivning, og man vil gjøre det paa en dobbelt Maade; deels derved, at de fraspilte Stykker blive en Gjenstand for deres Beskæftigelse, som erhverve dem, og deels derved, at de, som blive istand til at indvinde Pengemidler ved at fraselge saadanne for dem overflødige Stykker, selv ville kunne gjøre deres Virksomhed som Agerbrugere fuldstændigere og paa den Maade udbringe Mere af deres Jorder. § 2 slutter sig hertil. Den gaaer ud paa at ophæve enhver Begrændsning med Hensyn til Udskifning, som kun angaaer Jord,